

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det danske Maigilde. (Til Udgifveren.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 362. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_663-txt-shoot-idm128/facsimile.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

gav Folke-Stemmen Ret til at ytre sig frimodig om alle Rigets Anliggender.

Naar, sagde jeg blandt Andet, jeg her stier med dette Aars „folde Mai,“ da vil De vist ikke troe, det er, fordi jeg deler den i dvertes Kulde, som især i Hovedstaden falder lidt besværlig og meget ubehagelig, og jeg kan virkelig ikke selv forklare mig den Munterhed, der midt imellem mange ærgerlige Optrin besjeler mig, uden deraf, at Danmarks gode Engel staaer mig nær og seer videre end jeg, seer ovenpaa den folde Mai i en varm September og en guldne Høst under det dybe Himmelblaa, og smiler derfor ad al min Uro og Bekymring, smiler saa sødt og trygt, at jeg maa smile med og seer da i det Forbigangne saa mange lykkelige Forvarer om det Tusfjendende, at jeg maa staaende paa mig selv, for ogsaa kun et Dieblis at have ladet Modet synke og Haabet vafte, det stærke, levende Haab, der gjennem en heel Menneftalder besjælede og opholdt mig. Vist er det i alt Fald at ogsaa i disse Diebliske oplyses jeg af det frydefulde Haab, at jeg med disse mine Dine skal see Danmark glad og lykkelig fremfer alle Verdens Riger og Lande, og saaledes see det Haab opfyldt, der svævede over hver Sang, jeg, med Danmark for Die, opflammedes til at nynne, see den ægte Danskhed i Tankegang og Tunge-maal, i Exder, Love og Indretninger staae lyslevende op fra de Døde hos Høie og Lave, og see den yndig epblomstret i en Efterlægt, hos hvilken ogsaa mit Navn, mit Haab og min Sang skal leve i hærlig Grindring.

Og i Midten af de lykkelige Forvarer, der besjælede mit Haab om Danmarks Lykke og lade mig betragte alt

hvad man kalder mørke Udfigter som lette Drivfyer, der kun et Dieblis fordunkle Solen, i Midten staaer som det deiligste Maatra med Dannebrog i Toppen, det danske Folkeraad fra 28de Mai 1831, thi dets Oprettelse i stille og rolige Dage, af det bedste Hjerte, der kan staae under Kongeligt Purpur, det er ikke blot det skioneste Mindesmærke om Kong Frederik den Sjettes Evsalighed, men spaaer os under Kong Christian den Ottende en ligesaa kæmpelig som lykkelig Løsning af alle de Vaand og Knuder, som endnu besvære og forkrænte Folkelivet hos os som i alle Christenhedens Riger og Lande, uden at dog nogen menneskelig Magt eller Visdom med Gøt kan gjore Alting godt. Ja, ligesaa uforbeholden som jeg anpriser Gnevolds-Magten, hvor den ikke er taget med Vold, men, som her, stænket og givet Kongen af Folket til landsfaderlig Brug, ligesaa uforbeholden anpriser jeg den fri Folke-Stemme om alle Rigets Anliggender, hvor den, som hos os, ikke er Kongen aftruet eller afstrunget, men af ham selv fremaldt til gavnlig og ædel Brug. Og naar jeg roser Kong Frederik den Sjette i hans Grav, som paa hans Throne, fer Oprettelsen af Folkeraadet, dette herlige, i vore Dage uundverlige Middel til at oplyse Regjeringen om Folkets Duffer og Landets Lard, til steds fastere at sammenknytte Kongen og Folket og til at oplyse den Almeenaand, der maa besjæle baade Høie og Lave, naar det almindelige Vedste skal rammes, da roser jeg Ham ikke nær saameget for hvad Han lovede, som for hvad Han holdt.

Alt nemlig Frederik den Sjette i Mai 1831 lovede Danmark et saadant Folkeraad, var vist nok an-

